

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem XXX
proti

žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní 118/16, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2023 č.j. 10.01-000657/22-002

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobou ze dne 19. 1. 2023 podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná nevyhověla žádosti žalobkyně ze dne 6. 12. 2022 o určení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“).
- V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že žalobkyně žádostí ze dne 6. 12. 2022 požádala žalovanou o určení advokáta k zastoupení v soudním řízení před Nejvyšším soudem v řízení o dovolání (žalobkyně) proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 7. 2022 č. j. 4 Co 12/2022-280. Podmínky pro určení advokáta k poskytnutí právní služby jsou stanoveny v § 18 odst. 2 a násl. zákona o advokacii. Žalovaná žádosti žalobkyně nevyhověla z důvodu nesplnění podmínek stanovených zákonem o advokacii, konkrétně podmínky dle § 18 odst. 2 ve spojení s § 18c odst. 3 tohoto zákona (žalobkyně nedoložila potvrzením, že se neúspěšně pokusila zajistit si právní službu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

u alespoň dvou advokátů, jejichž jména uvedla v žádosti, a rovněž neprokázala, že nesplňuje podmínky pro ustanovení zástupce soudem dle zvláštních právních předpisů), dále pro nesplnění podmínky uvedené v § 18c odst. zákona o advokacii (neprokázání toho, že její příjmové a majetkové poměry odůvodňují určení advokáta). Žalovaná rovněž dospěla k závěru, že se ze strany žalobkyně jedná o zneužívání práva na bezplatnou právní pomoc ve smyslu § 18 c odst. 5 zákona o advokacii.

3. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně namítla, že žalovaná rozhodla o neurčení advokáta pro poskytnutí bezplatné právní služby, přestože o to žalobkyně nežádala (domáhala se určení advokáta pro poskytnutí právní služby, protože byla odmítnuta jí oslovenými advokáty). Žalovaná dále nepřihlédla k tomu, že žalobkyně v žádosti uvedla jména dvou konkrétních advokátů, kteří ji odmítli právní službu poskytnout. Ve formuláři žádosti je uvedena kolonka „Jména dvou advokátů, kteří odmítli právní službu ve věci poskytnout“, tedy bez požadavku na doložení (této skutečnosti) potvrzením advokátů, kteří navíc v některých případech potvrzení o odmítnutí právní služby odmítají vystavit. V napadeném rozhodnutí obsažené odkazy žalované na rozsudky Městského soudu v Praze ve věcech vedených pod sp. zn. 11 A 18/2021 a 14 A 4/2019 a na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ve věcech vedených pod sp. zn. 9 As 121/2021 a 1 As 250/2021 nejsou dle žalobkyně příléhavé, jelikož soudy v těchto věcech nepostavily na jisto, zda žalovaná v daných případech postupovala v souladu s § 18c odst. 3 zákona o advokacii, když ze žádostí žalobkyně bylo zřejmé, že se nejedná o určení advokáta k poskytnutí právní služby na náklady státu.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě označila žalobu za nedůvodnou a navrhla, aby ji soud zamítl. Zmínila vydání nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 44/21 (dále jen „nález Pl. ÚS 44/21“) s tím, že jeho vykonatelnost byla odložena k datu 31. 12. 2023. Zdůraznila, že žalobkyně neprokázala, že jí dva advokáti odmítli poskytnout poptávanou službu, přestože jí to ukládal § 18 odst. 3 zákona o advokacii. Dále žalobkyně nepožádala soud o ustanovení zástupce podle zvláštního právního předpisu (§ 30 o.s.ř. Žalobkyně dle přesvědčení žalované zneužívá institut určení advokáta, jelikož sériově a s využitím stejných argumentů opakovaně žádá žalovanou o určení advokáta bez reflexe výsledků předchozích neúspěšných řízení.
5. V podání ze dne 25. 4. 2023 žalovaná poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze vyhlášený dne 20. 4. 2023 ve věci sp. zn. 6 A 45/2022, kterým byla žaloba též žalobkyně zamítnuta. Žalovaná konstatovala, že soud v uvedené věci nepovažoval obsah nálezu Pl. ÚS 44/21 za příléhavý pro rozhodnutí v jiném řízení, a stejně je tomu dle žalované i v nyní projednávané věci, v níž také nelze žalobkyni vyhovět toliko s odkazem na výrok zmíněného nálezu. Žalovaná navrhla doplnit dokazování o obsah spisů vedených Městským soudem v Praze pod sp. zn. 6 A 101/2021 a 6 A 45/2022.
6. V podání ze dne 7. 12. 2023 žalobkyně omluvila svou neúčast u nařízeného ústního jednání a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti. Vyjádřila přesvědčení, že nález Pl. ÚS 44/21 má přímý vliv na řízení v nyní projednávané věci, byť napadené rozhodnutí bylo vydáno před vydáním tohoto nálezu. Formulář žádosti byl v dané době jedinou možností, jak mohla žalobkyně požádat o určení advokáta s tím, že náklady na právní zastoupení si bude hradit sama. Tím, že po ní žalovaná požadovala údaje (o příjmových a majetkových poměrech), které v daném případě k rozhodnutí o její žádosti nepotřebovala znát, zasáhla současně do

práva žalobkyně na ochranu jejích osobních, příjmových a majetkových poměrů. Žalobkyně požádala soud o zaslání usnesení žalované o zastavení řízení, které bylo předmětem řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 101/2021, aby se mohla k této listině jakožto důkazu navrženému žalovanou vyjádřit. Je přesvědčena, že nález Pl. ÚS 44/21 je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí, jímž žalovaná rozhodla o neurčení (advokáta pro poskytnutí) bezplatné právní služby, přestože žalobkyně o poskytnutí bezplatné právní služby určeným advokátem nežádala.

7. Při ústním jednání před soudem konaném dne 12. 12. 2023 v nepřítomnosti žalobkyně vzala žalovaná zpět veškeré své důkazní návrhy. Konstatovala, že s ohledem na znění zákona účinné k datu jeho rozhodování musela žádost žalobkyně posuzovat jako žádost o poskytnutí bezplatné právní služby. Zdůraznila též, že napadené rozhodnutí stojí na čtyřech samostatných důvodech, přičemž každý z nich obстоjí sám o sobě.
8. Soud při jednání zamítl návrhy žalobkyně na doplnění dokazování, neboť shledal, že o žalobě je možné rozhodnout na základě správního spisu, jímž se dokazování v řízení před správním soudem neprovádí.
9. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud úvodem předesílá, že o obdobných žalobách téže žalobkyně již rozhodoval osmnáctý senát Městského soudu v Praze, který v rozsudku ze dne 17. 7. 2023 č. j. 18 A 17/2022-55 žaloby zamítl. Se závěry, k nimž osmnáctý senát ve zmíněném rozsudku dospěl, se patnáctý senát zcela ztotožňuje a neshledává důvod se od nich odchýlit.
11. Soud předně považuje za nutné zdůraznit, že zákon o advokacii v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 1, 2, 3 a 5 upravuje hned několik podmínek pro určení advokáta žadateli o poskytnutí právní služby [o určení si žadatel požádal včas; odůvodňují to jeho příjmové a majetkové poměry; žadatel nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem; žadatel si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak; v předmětné věci není žadatel zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii; více advokátů mu v případě, že nejde o bezúplatnou právní pomoc, odmítlo poskytnout právní služby; nejde o zneužití nebo zjevně bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva]. Jedná se o podmínky stanovené kumulativně, což znamená, že následkem nesplnění byť jen jedné z nich je negativní rozhodnutí žalované o *neurčení* advokáta.
12. V napadeném rozhodnutí žalovaná neurčení advokáta žalobkyni postavila na více samostatných důvodech (nedoložení odmítnutí poskytnutí právní služby dvěma advokáty, neprokázání majetkových poměrů, neprokázání toho, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro ustanovení zástupce soudem dle zvláštních právních předpisů, zneužití práva). Podle ustálené judikatury každý z těchto důvodů sám o sobě postačuje k tomu, aby žalovaná advokáta žadateli neurčila (viz rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2021, č. j. 8 As 138/2021-30, bod 14). Obdobným způsobem přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí i soud. Stručně řečeno, žaloba v této věci nemohla být úspěšná, pokud obстоjí alespoň jeden z důvodů napadeného rozhodnutí.

13. Co se týče neprokázání majetkových poměrů žalobkyní, k němuž se vztahuje žalobní námitka vytýkající žalované, že v podstatě nerozhodla o předmětu žádosti, neboť nereflektovala, že žalobkyně nežádala o určení advokáta pro poskytnutí *bezplatné* právní služby, a proto také v žádosti neuváděla údaje týkající se jejích rodinných poměrů a finanční situace, soud nemůže přehlížet, že Ústavní soud nálezem Pl. ÚS 44/21 s účinností od 31. 12. 2023 zrušil podmínku příjmové a majetkové nedostatečnosti žadatele zakotvenou v § 18c odst. 1 zákona o advokacii. Výrokem tohoto nálezu tedy byla zrušena část ustanovení zákona, podle něhož žalovaná (též) rozhodla o předmětné žádosti žalobkyně. Ačkoli žalovaná nemohla v době svého rozhodování o žádosti žalobkyně jakkoli předvídat, jaký „osud“ postihne předmětnou právní úpravu, neboť byla striktně vázána zákonnou úpravou bez možnosti činit návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, nemůže správní soud aprobovat aplikaci právní úpravy zrušené Ústavním soudem pro její neústavnost. Derogační nález Ústavního soudu je i přes odloženou vykonatelnost důležitým měřítkem ústavnosti postupu žalované, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že zrušená část ustanovení by mohla mít pro žalobkyni protiústavní následek. Příjmové a majetkové poměry žadatele totiž ve světle derogačního nálezu Ústavního soudu nelze považovat za hledisko způsobilé omezit přístup k právu na určení advokáta. Bez dalšího proto nemusí být vadou žádosti, pokud žadatel o určení advokáta žalované nedoloží své příjmové a majetkové poměry. Touto optikou je tak nutno nahlížet na napadené rozhodnutí v té jeho části, kde žalovaná požadovala po žalobkyni tvrzení a prokázání nedostatečnosti jejích majetkových a příjmových poměrů.
14. Po vyhlášení nálezu Pl. ÚS 44/21 ve Sbírce zákonů, tj. od 16. 2. 2023, již neplatí podmínka, že žadatel o určení advokáta musí mít nedostatečné příjmové a výdělkové poměry, a tedy po něm ani požadovat, aby takové poměry spolu s žádostí o určení advokáta vyličil a prokazoval. Tyto podmínky byly v rozporu s ústavním pořádkem, a to i předtím, než je Ústavní soud zrušil nálezem Pl. ÚS 44/21, což soud při rozhodování v nyní projednávané věci nemohl pominout. Žalovaná tedy pochybila, pokud po žalobkyni požadovala tvrzení a prokázání nedostatečnosti jejich majetkových a příjmových poměrů. Tento důvod pro neurčení advokáta dle § 18c zákona o advokacii v právním stavu, jenž byl nastolen nálezem Pl. ÚS 44/21, neobstojí. To ale neznamená, že je kvůli tomu třeba napadené rozhodnutí automaticky bez dalšího zrušit. Jak již bylo soudem uvedeno shora, žalovaná uvedla i další důvody, pro které žalobkyni advokáta neurčila, a soud se proto dále zabýval tím, zda napadené rozhodnutí obstojí alespoň v jednom z těchto dalších důvodů (viz níže).
15. K námitce žalobkyně, že žalovaná nerozhodla o předmětu její žádosti, kterou se domáhala určení advokáta na její vlastní náklady, soud dodává, že žalobkyně ve formulářové žádosti o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii ze dne 6. 12. 2022 ani nenaznačila, že by žádala o určení advokáta k poskytnutí právní služby na vlastní náklady. Z pouhého nevyplnění částí II. a IV. formuláře žádosti (Rodinné poměry žadatele a Údaje o finanční situaci) nemohla žalovaná usuzovat na to, že předmět žádosti spočívá v určení advokáta k poskytnutí úplatné právní služby žalobkyni. Žalovaná proto postupovala důsledně dle § 18c odst. 1 zákona o advokacii uvedeného v záhlaví samotné žádosti, jak ostatně činila i v jiných obdobných případech, a žalobkyni neurčila advokáta k poskytnutí *bezplatné* právní služby. O neúplatné povaze institutu určení advokáta dle § 18c ostatně vypovídá i Ústavním soudem nezrušené ustanovení § 18c odst. 8 zákona o advokacii, dle něhož má advokát nárok na úhradu odměny za poskytnutí právní služby po klientovi ode dne, ke kterému bylo

zrušeno určení advokáta, z čehož *a contrario* plyne, že do zrušení určení advokáta klient odměnu advokáta nehradí.

16. Dalším důvodem, pro který žalovaná nevyhověla žádosti žalobkyně o určení advokáta, bylo, že žalobkyně neprokázala, že nesplňuje podmínky pro ustanovení zástupce soudem podle zvláštních právních předpisů, v daném případě podle § 30 o.s.ř. Žalovaná v této souvislosti v napadeném rozhodnutí poukázala na skutečnost, že žalobkyně nepředložila pravomocné rozhodnutí soudu o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce podle § 30 o.s.ř. Žalobkyně v žalobě neuplatnila ve vztahu k tomuto důvodu napadeného rozhodnutí naprosto žádnou námitku. Soud se tedy nemohl vyjádřit k otázce, zda je při rozhodování o určení advokáta žadateli dle § 18c zákona o advokacii nutné trvat na nesplnění podmínek pro ustanovení zástupce soudem podle zvláštních právních předpisů (§ 18 odst. 2 věta první téhož zákona) i po vydání nálezu Pl. ÚS 44/21. Jinak řečeno, s ohledem na absenci jakýchkoliv žalobních námitek nemohl soud z tohoto pohledu zkoumat zákonnost rozhodnutí. Soud pro úplnost dodává, že nemohl postupovat stejně jako sedmnáctý senát Městského soudu v Praze v rozsudcích vydaných ve věcech sp. zn. 17 A 98/2022 a 17 A 110/2022, jelikož žalobkyně do tohoto důvodu neurčení advokáta v nyní projednávané věci nevznesla žádný žalobní bod.
17. Stejně je tomu i v případě dalšího důvodu neurčení advokáta, jímž je zneužití práva ve smyslu § 18c odst. 5 zákona o advokacii. Žalovaná k tomuto důvodu v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobkyně setrvale podává stereotypní žádosti bez reflexe předchozích rozhodnutí žalované o nich, a poukázala rovněž na vysokou procesní aktivitu žalobkyně v posledním roce a s tím související zjevné nadužívání institutu určení advokáta k poskytnutí bezplatné právní pomoci. Ani tento důvod, jenž rovněž vedl k nevyhovění její žádosti, žalobkyně v žalobě žádnou relevantní námitkou nezpochybnila, jakkoli jde dle názoru soudu o důvod klíčový.
18. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s.ř.s. je ovládáno dispoziční zásadou. Žalobkyně musí ve včas podané žalobě předestřít konkrétní důvody tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí, jimiž vymezí rozsah soudního přezkumu, přičemž není na soudu, aby důvody nezákonnosti správního rozhodnutí za žalobkyni jakkoliv domýšlel. Nelze proto než konstatovat, že žalobkyně ničím nezpochybnila závěr žalované o zneužití práva k podání žádosti o určení advokáta jakožto důvod, který vedl k nevyhovění její žádosti. Soud se proto nemohl věcně zabývat otázkou, zda se v daném případě skutečně jednalo o zneužití práva ve smyslu § 18c odst. 5 zákona o advokacii, a i z tohoto důvodu nemohl žalobě vyhovět. Řečeno jinými slovy, pokud žalobkyně v tomto směru neuplatnila žádný žalobní bod, je nutno na rozhodnutí žalované o neurčení advokáta žalobkyni pro zneužití práva hledět jako na oprávněné, a to bez ohledu na to, zda žalovaná správně posoudila žádost žalobkyně o určení advokáta jako žádost o bezplatnou právní pomoc či nikoliv. Podmínka, že žádost o určení advokáta nesmí představovat zneužití práva, je stanovena obecně ve vztahu k žádostem podle § 18c, nikoli explicitně pouze k žádostem o bezplatnou právní pomoc.
19. Dle názoru soudu ob stojí i další samostatný důvod, pro který žalovaná neurčila žalobkyni advokáta, jenž spočívá v tom, že žalobkyně ničím nedoložila (tj. neprokázala), že se neúspěšně pokusila zajistit si právní službu u dvou advokátů, jejichž jména uvedla v žádosti. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii ve znění účinném od 1. 7. 2018 nejde-li o poskytnutí

právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů (zvýraznění podtržením doplněno). Žalobkyně je zjevně zkušenou žadatelkou o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii. Jakkoli v žalobě namítla, že formulář žádosti neuvádí požadavek na doložení potvrzení advokátů o odmítnutí právní služby, jedním dechem k tomu dodala, že advokáti „*v některých případech potvrzení o odmítnutí právní služby odmítají vystavit*“. Z toho nelze vyvodit nic jiného než to, že žalobkyně o požadavku zakotveném v § 18c odst. 3 zákona o advokacii na doložení odmítnutí právní služby alespoň dvěma oslovenými advokáty ví, avšak přesto potřebné potvrzení žalované nedoložila.

20. Žalobkyně nemá pravdu, že by doložení této skutečnosti nemělo oporu v zákoně. O významu slovesa doložit užitého v ustanovení § 18c odst. 3 zákona o advokacii není nejmenších pochyb. Doložit v právním slova smyslu znamená přiložit doklad, prokázat něco dokladem, dosvědčit, podepřít určitou skutečnost. Požaduje-li zákon o advokacii doložení skutečnosti, že advokát odmítl poskytnout žadateli právní službu, znamená to, že nestačí, pokud žadatel uvede toliko jméno advokáta, který mu měl odmítnout poskytnutí konkrétní právní služby. Tvzení (v podobě uvedení jména advokáta) nenahrazuje předložení důkazu o této skutečnosti. Ostatně i NSS setrvale tvrdí, že břemeno prokázání splnění podmínek pro vyhovění žádosti spočívá na žadateli (srov. rozsudky ze dne 18. 8. 2015 č. j. 2 As 99/2015-49, ze dne 7. 9. 2021 č. j. 9 As 121/2021-29 a mnoho dalších).
21. V obecné rovině by jistě nebylo možné klást žalobkyni k tíži, že oslovení advokáti jí nevydali potvrzení o odmítnutí poskytnutí právní služby. Bylo ovšem na žalobkyni, aby – pokud se tak skutečně stalo a potvrzení od těchto advokátů neměla – buďto předložila jiný důkaz o tom, že jí advokáti odmítli poskytnout právní službu (neformální vyjádření, zamítavá odpověď e-mailem, nereagování na e-mail s poptávkou právní služby, svědectví třetí osoby apod.), nebo aby ve smyslu rozsudku sp. zn. 2 As 17/2019 tvrdila a doložila mimořádné okolnosti, pro které nemohla dodat žádný důkaz o odmítnutí poskytnutí právní služby. Zkrátka bylo na žalobkyni, aby uvěřitelným způsobem osvědčila, že ji jmenování advokáti skutečně odmítli. V žádosti k tomu ale žalobkyně pohříchu ničeho neuvedla. Žalovaná přitom neodstraňuje neurčitost či jiné vady žádosti o určení advokáta, jak je tomu v běžném správním řízení (§ 55a odst. 1 zákona o advokacii ve znění účinném od 1. 7. 2018), a proto jí nelze důvodně vyčítat, že žádosti žalobkyně posoudila dle jejího obsahu a o neurčení advokáta rozhodla také z toho důvodu, že žalobkyně nedoložila tvrzené odmítnutí poskytnutí právních služeb.
22. Nelze přehlížet, že určení advokáta žalovanou je *ultima ratio* prostředkem pro zajištění práva na právní pomoc (srov. rozsudky NSS ze dne 7. 9. 2021 č. j. 9 As 121/2021-31 nebo ze dne 11. 9. 2008 č. j. 6 Ads 19/2008-103). Požadavek subsidiarity určení advokáta žalovanou přitom zůstal derogačním zásahem Ústavního soudu nedotčen.
23. Námitku, že žalovaná zasáhla do práva na ochranu jejích osobních, příjmových a majetkových poměrů tím, že po ní požadovala údaje (o příjmových a majetkových poměrech), které k rozhodnutí o žádosti nepotřebovala znát, žalobkyně uplatnila až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žalobních bodů (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s.). K opožděně uplatněným námitkám soud při přezkumu zákonnosti

napadeného rozhodnutí nemůže jakkoliv přihlížet. Soud pouze na okraj dodává, že mu není zřejmé, jak by žalovaná mohl do tvrzeného práva žalobkyně zasáhnout, když žalobkyně, jak sama uvádí, ve formuláři žádosti údaje o svých příjmových a majetkových poměrech nevyplnila, a žalované tak nebyly tyto údaje známy.

24. Protože soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, prvním výrokem rozsudku žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. Soud pro úplnost uvádí, že žalobkyni nezaslal jí požadované usnesení žalované o zastavení řízení, které bylo předmětem soudního přezkumu ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 A 101/2021, aby se k němu mohla před vydáním rozhodnutí soudu vyjádřit, a to z toho důvodu, že tuto (ani žádnou jinou) listinu v řízení neprováděl jako důkaz, a nečerpal z ní tedy žádná zjištění významná pro posouzení věci samé. Uvedené usnesení se navíc týká jiného žadatele a s žádostí žalobkyně nijak nesouvisí.
26. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu